

Sygn. akt III Cz 1038/14

POSTANOWIENIE

Dnia 16 września 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SO Tomasz Pawlik (spr.)

Sędziowie: SO Andrzej Dyrda

SR (del.) Marcin Rak

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 16 września 2014 r. w Gliwicach

sprawy z wniosku (...) Spółki Akcyjnej w K.

o wpis w dziale II księgi wieczystej prawa użytkowania wieczystego gruntu i własności posadowionego na nim budynku

na skutek zażalenia wnioskodawczyni

na zarządzenie Sądu Rejonowego w Zabrze

z dnia 12 czerwca 2014 r., sygn. akt Dz.Kw GL1Z/00002657/14, KW (...)

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSR (del.) Marcin Rak SSO Tomasz Pawlik SSO Andrzej Dyrda

Sygn. akt III Cz 1038/14

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem Przewodniczący Sądu Rejonowego zwrócił wniosek o dokonanie w księdze wieczystej wpisu prawa użytkowania wieczystego gruntu i prawa własności posadowionego na tym gruncie budynku. Ocenił, że wniosek nie został należycie opłacony, co skutkuje jego zwrotem bez wezwania o opłatę sądową na zasadzie art. 511¹ § 1 i 2 k.p.c.. Jednocześnie wskazał, że od wniosku należały się dwie opłaty sądowe na podstawie art. 42 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, odrębnie od wpisu prawa użytkowania wieczystego i odrębnie od wpisu prawa własności budynku. Podstawą takiej oceny były ustalenia faktyczne, z których wynikało, że wnioskodawca nabył prawa w trybie art. 551 i nast., Kodeksu spółek handlowych (k.s.h.) w związku z przekształceniem spółek akcyjnych (w tym dotychczas uprawnionej spółki), w wyniku którego doszło do połączenia spółek poprzez przejście przez wnioskodawcę będącego spółką przejmującą całego majątku spółek przejmowanych.

Nie zaakceptował stanowiska wnioskodawcy (wyrażonego w skardze od zarządzenia referendarza sądowego, które utraciło moc prawną na podstawie art. 398²² § 2 k.p.c), zgodnie z którym od wniosku należała się opłata sądowa 60 zł na podstawie art. 44 ust. 1 pkt 6 ustawy. Podkreślił, że. ustawa o kosztach w sprawach cywilnych nie uzależnia wysokości opłaty od źródła nabycia prawa, które jest przedmiotem wpisu. Zwrócił także uwagę, że zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 12 grudnia 2012 roku, sygn. akt III CZP 81/12, od wniosku o wpis w księdze wieczystej prawa użytkowania wieczystego gruntu i prawa własności posadowionych na nim budynków pobiera się opłatę stałą określoną w art. 42 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych od wniosku o wpis każdego z tych praw.

Na opisane zarządzenie zażalenie wniósł wnioskodawca, który domagał się jego uchylecia. W ocenie skarżącego do ustalenia wysokości należnej opłaty sądowej zastosowany powinien być art. 44 ust. 1 pkt 6 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Jego zdaniem ujawnienie następcy prawnego dotychczasowego użytkownika wieczystego gruntu i właściciela budynku jest „innym wpisem”, gdyż przejście praw nastąpiło z mocy prawa na zasadzie art.551 k.s.h..

Sąd Okręgowy zważył:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił, że od wniosku należą się dwie opłaty w wysokości 200 zł każda na podstawie art.42 ust.1 ustawy o kosztach w sprawach cywilnych. Wskazany przepis dotyczy zasadniczej opłaty m.in. od wpisu w księdze wieczystej prawa własności i prawa użytkowania wieczystego, niezależnie od tego czy chodzi o pierwszy wpis w księdze wieczystej czy też o kolejny, związany z przejściem tych praw. Nie ma przy tym znaczenia źródło przejścia prawa. Ustawa przewiduje wyjątkowo pobierania niższej opłaty sądowych za wpis w księdze wieczystej czy to prawa użytkowania wieczystego czy to prawa własności (art.42 ust.2 i 3, art.43 pkt 1 i 2), jednakże wyjątki te nie dotyczą wypadku nabycia praw w trybie art.551 k.s.h.. Sąd Okręgowy aprobuje także przywołane przez Sąd I instancji orzecznictwo Sądu Najwyższego, zgodnie z którym od wniosku o wpis w księdze wieczystej prawa użytkowania wieczystego gruntu i prawa własności posadowionych na nim budynków pobiera się opłatę stałą określoną w art. 42 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych od wniosku o wpis każdego z tych praw. Stanowisko to znajduje uzasadnienie w treści art.45 ust.2 cytowanej ustawy.

Z tych wszystkich względów, gdy wniosek o wpis w księdze wieczystej– wbrew twierdzeniom zażalenia – nie został należycie opłacony, zasadne było dokonanie jego zwrotu bez dodatkowego wezwania, a to na zasadzie art.511¹ § 1 k.p.c.. Zażalenie jako bezzasadne, podlegało zatem oddaleniu, o czym orzeczono w sentencji na podstawie art.385 w zw. z art.13 § 1 i art.397 § 2 k.p.c..

SSR (del.) M. Rak SSO T. Pawlik (spr.) SSO A. Dyrda